

ה' נָטִיל לָהּ, לְאֵת־אֲחֶדָּא עִמָּה בְּרִישׁ יְרֵחִי וְשִׁבְתִּי וּבֵן הֵם
 באים להכניס אותה אל המדור שלה ששם הוא מקומה הראוי לה בגן עדן, וזו האות ה'
 האחרונה שהיא בסוד המלכות היא לוקחת אותה ומתייחדת עימה בראשי חודשים
 ובשבתות כי אז הנפשות עולות למלכות בסוד מ"ן בסוד מש"כ והיה מדי חדש בחדשו ומדי
 שבת בשבתו יבוא כל בשר להשתחות לפני אמר ה' (מק"מ).

דוד התפלל שלא ידחו את נפשו שאחווה במלכות החוצה בזכות הארת החסדים
 במלכות

וְאִי לָא זָכִי, כְּמָה גְרֵדִינִי טְהִירִין אֶזְדַּמְנֵן לְקַבְּלָהּ, וְדָחוּ
 לָהּ לְבַר וְאִם הוּא לֹא זֹכֶה מֵאַחַר שֶׁהוּא לֹא קִיִּים תּוֹרָה וּמִצְוֹת אִז כְּמָה

מלאכים בעלי דינים המאירים מתוקף הדין מזומנים כנגדה והם דוחים אותה לבחוך. ווי
 לְהֵיחִיא נַפְשָׁא, דְּמִתְגַּלְגַּלָּא בְּרִיקְנִיא, כְּאַבְנָא
 בְּקוּסְפִּיתָא אוי לאותה הנפש המתגלגלת לחינם כאבן בתוך כף הקלע. הִדָּא
 הוּא דְכַתִּיב, (שמואל א כה) וְאֵת נַפְשׁ אִיבִיךָ יִקְלַעְנָה בְּתוֹךְ
 כַּף הַקֶּלַע וזהו מש"כ 'את נפש איביך יקלענה בתוך כף הקלע', דהיינו שנפשמ של
 הרשעים יהיו בכף הקלע למרק את עוונותם. וְדָוִד בְּעֵי בְּעוֹתִיָּה קָמִי
 קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא וְאָמַר, שְׁמְרָה נַפְשִׁי, דְּלֹא יִדְחוּן לָהּ
 לְבַר והנה דוד התפלל את תפילתו לפני הקב"ה שהוא השכינה ואמר 'שמרה נפשי' בכדי
 שלא ידחו את נפשו האחווה במלכות לבחוך [10]. וְכֹד מְטִי (ס"א לְקַבְּלָהּ, יִפְתָּחוּן לָךְ)

אור הרשב"י

[10] וביאר הרמ"ז וז"ל: איתא בזוהר חדש פרשת לך לך דף מ' ע"ד, שכשנפטר דוד

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / העלחה טל' 02-6249000

לְקַבְּלָהּ, וּפְתַחֲוֹן לָהּ פְּתַחֲוֹן, וּתְקַבֵּל לָהּ קַמֶּךָּ. וכאשר נפשי
 תבוא כנגדך אז יפתחו לה הפתחים ואז תקבל אותה לפניך מבלי שיעכבוה המקטרגים. **כִּי
 חֲסִיד אָנִי, וְכִי חֲסִיד אֶקְרִי** ומש"כ 'כי חסיד אני' קשה וכי דוד היה נקרא
 חסיד ע"ש שהוא היה אחוז בחסד והלא הוא היה נקרא מלך ע"ש שהוא היה אחוז במלכות.
אָמַר רַבִּי יְהוּדָה, אֵין. דְּכֶתִיב, (ישעיה נה) **חֲסִדֵי דָוִד
 הִנְאֻמְנִים** אלא אמר רבי יהודה שבאמת דוד המלך נקרא חסיד בסוד מש"כ 'חסדי דוד
 הִנְאֻמְנִים' והוא מצד הארת החסדים במלכות (רמ"ק). **בְּגִין כֶּךָ שְׁמֶרָה נַפְשִׁי,
 דְּלֹא תִשְׁבּוֹק לָהּ לְמַהֲדָּ לְבָר** ומשום כך נאמר 'שמרה נפשי', דהיינו
 שהשכינה תשמור את נפשו והיא לא תעזוב אותה להיות נידחת אל החיצונים שבחוץ,

אור הרשב"י

ע"ה ודאי נודע לו הכל ברוח הקדש, ולכן
 בקש מה' שכל אותו הזמן שיהיה דחוי, שלא
 ישלטו בו זרים ח"ו לדחותו לבר ממש ולשוב
 ח"ו לקלי' כמו שהיתה נפשו קודם בואו
 לעולם וכמ"ש בח"א דספר הגלגולים פ"ט.
 אחר כך וכד מטי לקבלך וכו', פי' כשיבוא
 הזמן להכניסני בקדושה שאז אלך לי סמוך
 ללבנת הספיר ואעמוד תחתיו שאז הוא ממש
 לקבלך, שהרי אור הדעת יורד עד שם כנודע
 בכוונת המרום לבדו מאז, ואז יפתחון לה
 פתחין, הם שערי צדק, לבנה וספיר יסוד
 ועטרה, ויעלוני עד אבותי העליונים
 שבחב"ד, והיינו לה קמך, הוא הדעת
 דאסהיד באנפוי דמלכא.

המלך ע"ה לא הניחוהו מלאכי השרת לעבור
 שערי ירושלים של מעלה, (שהוא לענ"ד היכל
 הספיר המכוון כנגד ירושלים של מטה
 וכמ"ש הרב בכמה מקומות), אבל כשנבנה
 בית המקדש צוה הקב"ה למיכאל ברבא
 קדישא, הוא ושתין קדישין עילאין, למיעל
 לדוד מלכא עד לאתקנא ליה עם אבהתא
 רתיכא עילאה קדישא, עיי"ש. ומיכאל זה
 הוא שבהיכל הרצון, כי יש מיכאל בנצח, ויש
 בחסד והוא ברבא, ויש בהיכל הרצון וזהו
 קדישא, ואחר כך נעשה רתיכא עלאה
 קדישא, פי' נהי"ם רתיכא, הג"ת עלאה, חב"ד
 קדישא. וז"ש (תהלים קיח, כב) היתה לראש
 פנה, ועיי"ש היטב ותבין. והנה דוד המלך

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

והטעם הוא כי חסיד אני, כי מאחר שנפשי הוא מבחינת חסדי דוד דהיינו שהוא מהארת החסדים במלכות אז לכן אין ראוי שנפשי תהיה נידחת אל החיצונים שבחוץ.

דוד אמר לקב"ה מאחר שאני אחוז במלכות הקשורה ביסוד לכן אני נקרא חסיד **רַבִּי יִצְחָק אָמַר, כָּל בַּר נֶשׁ דְּאִית לִיָּה חוֹלְקָא בְּצַדִּיק, יְרִית לְהָאִי אָרְץ** רבי יצחק אמר שכל אדם שיש לו חלק ביסוד הנקרא צדיק אז הוא יורש את זו הארץ שהיא המלכות, **כְּמָה דְּכֶתִיב,** (ישעיה ס) **וְעַמּוֹד כָּלֵם צַדִּיקִים וְגו'** כמש"כ 'ועמך כולם צדיקים לעולם ירשו ארץ' דהיינו שע"י שהם אחוזים במדרגת צדיק שהוא היסוד אז לכן הם זוכים לירש את המלכות הנקראת ארץ. **וְהָאִי צַדִּיק חָסִיד אֶקְרִי** והנה זה הצדיק הוא גם נקרא חסיד בסוד שהחסד שורה בפום אמה שעל ידו הוא נכנס אל הכלה והדינים מתבטלים (מק"מ וכמבואר באדרא קמ"ב ע"א). **אָמַר דְּוֹד בְּתָר דְּבִתְהָאִי אֶתְר אַחִידְנָא, חָסִיד אָנִי, וּבְגִין כַּךְ שְׁמֵרָה נַפְשִׁי, לְאַתְקִשְׂרָא בְךָ** ולכן אמר דוד לפני הקב"ה שמאחר שאני אחוז במקום הזה של המלכות הקשורה ביסוד אז לכן אני נקרא חסיד ומשום כך שמרה נפשי בכדי שאני אתקשר בך לעולם.

יוסף שמר עצמו מאשת פוטיפר ונתוספה בו ה' שהיא השכינה

רַבִּי חַיִּיא פְּתַח לבאר את מש"כ, (תהלים פא) **עֲדוֹת בִּיהוֹסֵף שְׁמוֹ וְגו'** ואמר רבי חייא. **הָאִי אֶקְמוּהָ, דְּאוֹלִיָּה שְׁבַעֲיָן פְּתַקִּין, וְלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ יְתִיר** שהרי כבר למדנו שבא המלאך גבריאל ולימד את יוסף

הלימוד היומי

הצדיק שבעים כתבים של שבעים לשון בכדי שהוא יהיה בקי בהם כפרעה, ובנוסף לזה הוא עוד ידע את לשון הקודש שבוה הוא עלה בחוכמתו על פרעה מאחר שפרעה לא ידע לשון הקודש [10]. **הָדָא הוּא דְכָתִיב,** (תהלים פא) **שִׁפְתַּי לֹא יִדְעֵתִי אֲשַׁמֵּעַ** וזהו מש"כ בפסוק 'שפת לא ידעתי אשמע', דהיינו שאז לימדו אותי שפות שלא ידעתי ושמעתי. **אֲבָל מֵאֵי עֲדוּת** אבל קשה למה נאמר כאן לשון עדות. **וְתָא חֲזִי, בְּשַׁעְתָּא דְאַתְתִּיה דְּפּוֹטִיפֵר הָוּת אַחִידָא בִּיה לְהָהִיא מְלָה** אלא בא וראה את סוד הענין כי הנה בשעה שאחזה בו אשת פוטיפר בכדי לעשות את אותו דבר, **הָוּה יוֹסֵף עֶבֶד גְּרָמִיה פְּמָאן דְּלֹא יִדַּע לְיִשְׁנָא דִּילָהּ** היה יוסף הצדיק עושה את עצמו כאילו הוא לא יודע את שפתה, **וְכֵן בְּכָל יוֹמָא עַד הָהִיא שַׁעְתָּא בְּתַרְיִיתָא, דְּכָתִיב (בראשית לט) וְתִתְפָּשְׂהוּ בְּבַגְדוֹ** וכך היה הדבר בכל יום ויום עד אותה השעה האחרונה שנאמר בה 'ותתפשהו בבגדו'. **מֵאֵי וְתִתְפָּשְׂהוּ** ומה הכוונה בזה שהיא תפסה אותו בבגדו. **אֲלֵא בְּגִין דְּעֶבֶד גְּרָמִיה פְּמָאן דְּלֹא יִדַּע לְיִשְׁנָא** אלא הוא בגלל שיוסף הצדיק עשה את עצמו כאילו הוא לא

אור הרשב"י

אחת משמו של הקדוש ברוך הוא ולמד, שנאמר: עדות ביהוסף שמו בצאתו על ארץ מצרים שפת לא ידעתי אשמע. ולמחר, כל לישנא דאישתעי פרעה בהדיה אהדר ליה. אישתעי איהו בלשון הקדש, לא הוה קא ידע מאי הוה אמר, א"ל: אנמרי! אנמריה ולא גמר, אמר ליה: אישתבע לי דלא מגלית, אישתבע לו.

[10] כדאיתא בסופה דף לו עמוד ב' א"ר חייא בר אבא אמר רבי יוחנן, בשעה שאמר לו פרעה ליוסף: ובלעדיך לא ירים איש את ידו וגו', אמרו איצטגניני פרעה: עבד שלקחו רבו בעשרים כסף תמשילהו עלינו? אמר להן: גנוני מלכות אני רואה בו: אמרו לו: א"כ, יהא יודע בשבעים לשון! בא גבריאל ולימדו שבעים לשון, לא הוה קגמר, הוסיף לו אות

הלימוד היומי